

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravljenstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravljenstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Delavska kriza v Parizu.

Skoraj v istem času, ko sta se na Dunaji dogodila umora policajev in drzoviti ropi in ko je vsled teh zločinov anarhističnih elementov mej delavci vlada za Dunaj in okolici izdala znane izjemne naredbe, vršila se je v francoskem parlamentu živahna debata o delavskem vprašanju, katera se je končala z nekako nezaupnico proti sedanemu francoskemu ministerstvu. Kajti vzliz ugovoru ministerskega predsednika Julesa Ferry-a bil je z 254 proti 246 glasovom vzprejet predlog znanega radikalnega poslanca Clemenceau-a, ki je nasvetoval, da se izbere komisija 44 poslancev, ki ima preiskati uzroke delavske krize v Parizu in propada kmetijskega stanu na deželi.

Po nemško-francoski vojski se je ves svet in po pravici čudil, da Francoska ni samo v kratkem času doma popravila škode po vojski, ampak da je pred določenim rokom plačala Nemčiji neizmerno vojskino odškodnino pet tisoč milijonov frankov. K temu uspehu prišlo je se ve da v prve vrsti delavnost, štedljivost in obrtniška spremnost francoskega naroda, pa ravno toliko rodovitna zemlja in dobre letine. Milijarde, Nemcem plačane, so spet nazaj na Francosko romale za umetne in fabriške francoske izdelke. Francoskemu blagu so tudi v druge države pot gladile trgovinske pogodbe, sklene na podlagi proste trgovine.

No, tako zvani manchesterski sistem, ki je tol na korist Francozom in Angležem, je zapustila Rusija, zapisajoč z visoko carino svoje meje proti tujemu blagu; njej je sledila Nemčija in konečno še tudi Avstrija, pa ne s tako izdatnimi carinskimi tarifi na obrtniške pridelke, kakor Rusija in Severna Amerika. Francoska je kmalu čutila hude nasledke nove carinske politike drugih držav. Francoski fabrikati vsled finega okusa izdelovalcav in mode, katera se vsemu svetu iz Pariza narekuje, vzliz visokej carini najdejo res še povsod kupcev, pa ne v tako obilnej meri in pri navadniših izdelkih francoski proizvodi ne morejo več konkurirati z domaćimi. In še druga nesreča je zadela Francosko — filoxera vastatrix, ki je že za več milijard naravnega premoženja uničila.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

Uvod.

Povest, katero podajemo tukaj čitateljem, nema namena toliko popisovati kake dogodke, kakor predstavljati občni značaj cele dobe, in pokazati mišljenje, verovanje, nрав in stopinjo izobraženosti ruskega občinstva v drugej polovici XVI. veka.

Pisatelj se je strogo držal zgodovine v njenih občnih potezah, ne pa tako v raznih podrobnostih, katere nemajo toliko zgodovinske važnosti. Tako je mej drugim prenestil v 1565. leto, da se povest bolje veže, smrtno kazen Viazemskega in obeh Basmanovih, ki se je v istini zvršila še le v 1570. letu. Ta izmišljeni anakronizem se jedva očitati more, ako se pomisli, da mnogobrojne smrtne kazni, sledeče za padom Silvestra in Adaševa, nemajo nikakoga upliva na splošni tok dogodkov, če tudi označujejo osobni značaj Ivana.

Opisujot grožnje tega časa, ostajal je pisatelj nižje zgodovine. Iz spoštovanja do umetnosti in nрав-

V dobi cvetoče trgovine in vsled rastočega števila tujcev, ki vsako leto obiskujejo francosko glavno mesto, širil se je Pariz na vse strani in kot gobce so rastle nove hiše, hoteli in palače iz zemlje. Kakor na Dunaji pred krahom ustanovila so se v Parizu mnoga stavbena društva in v poslednjih letih našlo je ob času zidanja 120.000 zidarjev delo v Parizu. A število stanovalcev in tujcev ni se v jednak meri množilo in zdaj stoji več tisoč zlasti dražjih stanovanj praznih. Stavbena društva morajo tedaj odnehati z delom in 100.000 delavcev ne bo imelo zasluga in kruha. Pa tudi mnoge fabrike so prisiljene zmanjšati število svojih delavcev, ker za izdelke ne najdejo dovolj kupcev.

Ker se ob jednem s kmetov vedno pogosteje oglašajo pritožbe o rastočih na kmetskih posestvih uknjiženih doigih in o materijelnem propadu kmetkega stanu, začne tudi na Francoskem socijalno vprašanje trkati na vrata vlade in parlamenta, če prav še ne tako silno, kakor na Nemškem in v nekaterih fabriških okrajih na Avstrijskem.

Z ozirom na te prikazni je poslanec Langlois vprašal ministrskega predsednika, ali mu je kaj znanega o delavski krizi v Parizu in kaj misli vlada storiti, da pomaga delavcem. Vsled te interpelacije vnela se je obširna debata v narodni skupščini in se ni samo poudarjalo delavsko, ampak od znanega katoliškega poslanca grofa de Mun tudi agrarno vprašanje.

Ministrskega predsednika, podoben svojim kolegom, recimo v Berolinu ali na Dunaji, nič ni vesel bil interpelacije in je radovednemu interpelantu do pičice dokazal, da je delavška kriza le v njegovi fantaziji, da o njej noben človek v Parizu ničesar ne ve in da g. interpelant le namerava s svojim neopravičenim vprašanjem delavce hujskati. Pa zdaj so se vtikal drugi poslanci: Clemenceau, de Mun, Perin itd. in nasprotno dokazali ne samo, da je velika beda mej delavci v Parizu, temveč tudi na deželi in da kriza preti celo kmetskemu stanu. Ministrskega predsednika sicer še jedenkrat odgovarja, pa večina zborna, doslej njemu udana, ni se upala preko predloga o napravi enkete preiti na dnevni red in na veliko začudenje skupščine same dobil je Clemenceau-jev nasvet večino. Vlada ni odstopila, ker

ni stavila vprašanja zaupanja, vsakako pa je ostala v jednem najimenitnejših vprašanj v manjšini in to je za vsako vlado hud udarec.

Nas pa ne zanima toliko izid debate in glasovanja, kakor uzori in nasveti k rešenju socijalnega vprašanja iz ust vlade in raznih govornikov, zlasti, kar je rekel sedanji načelnik francoske vlade Jules Ferry.

Ministrskega predsednika meni, da ojkonomske krize pridejo vsled prevelike špekulacije in da se ne dadó zabraniti. V Parizu se je preveč zidal in tu bo res ostalo več tisoč delavcev brez dela; tedaj bi se smelo k večjemu od krize v Parizu govoriti. (Grof de Mun kliče: In kmetijska kriza?) Minister nadaljuje: Mi kmetijske krize tako malo tajimo, kakor nezgodo, katera je zadela nekatere industrije. (Iz početka g. minister nikjer ni videl krize, zdaj pa najedenkrat pozna nezgode za mnoge industrije in za kmetijstvo.) Pa stvar ni tako buda, ker niti zastavnice ne kažejo večjega prometa, niti imajo uradi za javno dobrodelnost več opraviti. Trpi le potratna (luxus) industrija, izdelovanje pohištva in ponarejenega lišpa vsled nemške in avstrijske konkurence in zidarstvo. Bilanca o uvažanji in izvažanji pa kaže 1200 milijonov frankov Francoskej na dobro. Zida se zdaj privatno res manj, zato pa država in mesto Pariz pri javnih stavbah dajeta dela 24.000 delavcem in sploh se bo l. 1884 za 172 milijonov frankov nov h stavb zidal.

Na vprašanje, kako zabraniti krizo, odgovarja Jules Ferry: Vse, kar se more zahtevati, je, da se iz zakonodajstva odpravi, kar bi utegnilo zabraniti osobno svobodo in iniciativu; zahtevati, da vlada socijalno vprašanje rešuje, je utopia. Vsa Evropa se bavi s tem vprašanjem, a nagla rešitev je nemogoča; resnična rešitev pa je v osobni iniciativi, katero mora vlada podpirati. Vlada mora dovoliti svobodo, pa ne le svobodo dela, ampak vse dopolnilne svobode, da se delavci smejo shajati, združevati, zadruge ustanovljati itd. V dvajsetih letih bodemo videli, kaj se je s temi svobodami doseglo. Država druzega ne more storiti, ponavlja konečno Jules Ferry, nego, da daje svobodo, da razvija pouk in da osobno iniciativu nadzoruje in ojači.

stvenega čuvstva čitateljev pokril jih je s senco, in pokazal jih, kolikor mogoče v daljavi. Vendar mora priznavati, da mu je pri čitanji virov večkrat pala knjiga iz rok, in je večkrat vrgel proč pero nejevoljen, ne toliko zaradi misli, da je mogel biti Ivan IV., kolikor zato, da je moglo biti tako občinstvo, ki ga je mirno gledalo. To težko čuvstvo oviralo je neogibno potrebno objektivnost v vsakem epičnem delu, in to je bilo uzrok, da je roman, začet pred desetimi leti, še le letos dovršen.

H konci mora povedati pisatelj, da se je toliko bolj strogo držal istine in natančnosti pri opisanji značajev in vsega, kar se tiče narodnega življenja in starinoslovja, kolikor manj je na to gledal pri manj važnih zgodovinskih dogodkih.

1863 I. Poglavlje.

Opričniki.

Sedem tisoč tri in sedemdesetega leta od stvarjenja sveta ali 1565. leta po današnje štetvi, dne 23. junija potoval je proti vasi Medvedovki, ležeč kakih trideset vrst od Moskve, mlad bojar Nikita Romanovič Seberjani.

Za njim jezdila je tolpa borcev in hlapcev.

Knez je bival celih pet let v Litvi. Poslal ga je bil car Ivan Vasiljevič h kralju Žigmontu pod-

pisat mir za mnogo let po bivšej vojni. Pa tedaj ni car pravega izbral. V istini je Nikita Romanovič tako potegoval se za koristi svoje domovine, da bi bil kdo mislil, da ni treba želeti boljšega posrednika, pa Serebrjani ni bil rojen za taka dogovaranja. Zmetajoč prekanjenosti diplomatične znanosti, hotel je naravnost dognati stvar, in ni dopuščal nikakih zavijač v veliko jezo tajnikov, ki so bili ž njim. Kraljevi svetniki so že bili voljni odjenjati, pa hitro so porabili kneževno priproščino in zaupnost, zvedeli od njega naše slabe strani, ter povekšali svoja zahtevanja. Tega on ni mogel strpeti, v polnem zboru udaril je s pestjo po mizi, raztrgal gotovo pismo, pripravljeno za podpis. „Vi z vašim kraljem ste vsi sleparji in hinavci! Jaz govorim z vami odkritosčno, vi pa vedno premisljujete, kako bi me prekanili! kako bi me presleplili!“ Ta goreč in nagel postopek razrušil je na jeden hip ves uspeh prejšnjih dogоворов, in Serebrjani ne bil bi odšel carjevi jezi, ko ne bi bilo prišlo k njegovej sreči še isti dan povelje, ne sklepati miru, a z nova objaviti vojno. Z veseljem odpotoval je Serebrjani iz Vilne, zamenivši baržuasto obleko z bleščim oklepom, in pripravljen je bil biti Litovce, kjer si bodi. On je že prej pokazal, da je spretnejši na vojnem, ka-

In s tacim programom se upa Jules Ferry rešiti socijalno vprašanje? Neomejena osobna svoboda, ali ne pomeni boj vseh zoper vse? Darwinova teorija ad absurdum peljana? Povratek v prvotne predkulturne čase človeštva, ko je pravica bila — jačja sila? Po tej teoriji sme si posamičnik vse blago svetu nakopičiti, ako je le dovolj premeten, da ne pride z zakonom v konflikt, in dovolj kamnenega srca, da ga ne ganejo sože in obup od njega uničenega človeka. Tak razvoj človeštva si mi ne moremo misliti. Če prav so socialistične teorije od skupnega imetka itd. gledé na sedanje človeško mišljenje utopične in neizpeljive — izjema je le ruski "mir," — vendar se bo moralno na to delati, da se slabiji ne izreče na milost in nemilost jačim, in da osobna svoboda v boji za obstanek ni neomejena v pridobljenju in osvojenju, imetka in sredstev, s katerimi bi se na tisoče stradajočih prezivilo.

Doktrinarni liberalizem, plod židovske premetnosti, ki mami človeka z lepimi frazami o osobni svobodi, odgaja le surovo sebičnost in nikdar ne bode rešili socialistično vprašanje. Vzplamtil pač bode strasti delujoče mase proti posedujočim in zakrivil z nova take pojava krvavega upora, kakršen je Pariz že večkrat videl v svojem obzidju.

Politični razgled. Notranje dežete.

V Ljubljani 11. februarja

"Nar. Listom" se poroča, da vlada ne misli razpustiti državnega zbornika, ker zato nema nikakeršnega povoda. Vladi ugaja onemoglost sedanjega parlamenta, ker se da voditi od nje kakor ona hoče. — Ali je pa to koristno za avstrijske narode je drugo vprašanje.

V seji, ki jo je imel olsek za pretresovanje Izjemnih naredb v soboto, obravnal je prvi del teh naredb, kateri se tiče sistiranja ustawe, včerajšnj seji se je pa rešil še drugi del teh naredb, ki se tiče sistiranja porotnih sodišč. Obeh sej so se tudi udeležili ministra grof Taaffe in baron Pražak, ter policijski predstavnik Krtička. — "Nar. Listom" se poroča iz Dunaja, da bode obravnavana v teh zadevah v zbornici tajna, ter se bodo samo ustno poročalo. Pa tajnost bi bila samo umeština, ko bi vlada ali pa odsek hotel kaj podrobnejšega o tej stvari poročati zbornici, kar bi ne bilo za javnost, ker se pa kaj takega ne namerava, kakor slisimo, imela bi biti obravnavana javna. Ali morabbi se boje kakih skandalov s strani galerije, kakršni so bili konci jezikovne debate. Ustno poročanje bi pa nasprotovalo zborničnemu redu, ker to zadevo zbornica ni proglašila za nujno. Sicer je pa vse mogoče, saj smo nekje drugje videli, kako lahko se prezirajo take določbe. Eksekutivni komitet desnice se pa še ni posvetoval o tem, ali naj bode obravnavava javna ali tajna, in kako naj se poroča. Pa verjetno je, da bode tu povsod želja vlade medrojana.

Vlada neki misli razpustiti Praško kupčijsko zbornico, in razpisati volitve po novem volilnem redu. Razpor mej vlado in nemško zbornično večino nastal je zaradi novega volilnega reda, kateremu se Nemci protivijo, in razpisa tajniške službe. Nemška večina je sklenila, da naj se ne zahteva pri razpisu znanje obeh deželnih jezikov, ampak, da naj se novi tajnik samo zaveže, da se v dveh letih priudi češčini. Vlada je pa zauzala, da se pri razpisu zahteva znanje obeh jezikov, kakor je češka manjšina v zbornici predlagala. Po naših mislih je tudi to popolnem pravično, ker pri nas na Slovenskem dovolj bodo skršamo, kako počasi se uradniki u

kor na diplomatskem polju, in širila se je njegova slava mej ruski in litovskimi ljudmi.

Kneževa vnanjost strinjala se je z njegovim nравom. Odlični potezi njegovega bolj prijetnega, kakor lepega obraza bili sti zvestoba in odkritosrčnost. V njegovih temnosivih, s črnimi trepalnicami obdanih očeh, cital je opazovalec nenavadno, nerazumljivo in nekako neprostovoljno odločnost, ki mu ni dopuščala premišljevati niti jeden trenutek pri delu. Neravnje, obokane obrvi in poševecne gube in jimi kazale so niko nereditost in nedoslednost v mislih. Mlajša določno izbokrena usta izraževala so odkritosrčno, trden in neupogljiv značaj, njegov smehlj-j pa — neposijeno, skoraj otročje dobrodušje in naivnost, tako da bi ga kdo imel za omenjenga, ko bi plemenitost, ki je odsevala iz vsake njegove poteze, ne kazala, da on vselej doseže s srcem, kar ne more objasniti z umom. Občni utis govoril je zajm in vzbujač prepričanje, da se sme slednji brez skrbi zanastati naaj v vseh stičajih, ki z htevajo odločnosti in zatajevanja samega sebe, da pa premišljevanje in prejemanje prestopkov ni njegova stvar.

Serebrjani imel je pet in dvajset let. Bil je

slovenščine. Šestnajst celih let, od kar so razglaseni ustavni zakoni, ki zahtevajo jednakopravnost obeh deželnih jezikov, se neso mogli naši uradniki prisvojiti toliko slovenščine, da bi slovenske uloge slovenski reševali, kako naj bi se pa tajnik prazke zbornice v dveh letih naučil češčine! Po novem volilnem redu bode imela prazka kupčijsko zbornica 48 članov. Ker je ta volilni red pravičnejši in ravnejši sestavljen, nego je bil stari, zadobe brez dvojbe Čehi večino, in s tem 4 poslance za deželni 2 za državni zbor.

Hrvatski ban, ki zdaj biva na Dunaj imel je v soboto jedno uro dolg pogovor z ministrom vnanjih poslov grofom Kalnokyjem, potem se je pa podal v skupno finančno ministerstvo. Z Zagreba se poroča, da se ban iz Dunaja vrne čez Budimpešto v Zagreb, kjer ga pričakujejo v četrtek.

V soboto je umrl grof Cziraky, tavernik in podpredsednik ogerske gospodske zbornice. On je bil jeden glavnih vodij ogerske konservativne stranke, je privabil največ avstrijskih kavalirjev v zbornico pri obravnavi o mešanih zakonih. Ogerska konzervativna stranka zgubila je mnogo ž njim, najbrž zdaj ne bode nikdar dosegla take veljave, kakršna bi bila lahko, ko bi bil on živ.

Vnanje države.

Ruski poslanik v Parizu knez Orlov bode baje kmalu prestavljen iz Pariza v Berolin. Orlov je tako priljubljen v Berolinskih krogih, in ruska vlada hoče s tem ustreči Nemčiji, da ga pri nemškem dvoru nastavi za poslanika, in tako še bolj utrdi dobre razmere mej Nemčijo in Rusijo. — Ruska vlada misli narediti zakon o uravnavi delavskih plač, da tako odverne socijalne nevarnosti. — Poljski listi poročajo, da bode najbrž odpoklican general Gorko, in se bode imenoval za Poljsko drugi generalni gubernator. Vlada ga je bila na to mesto poslala največ zaradi njegovih vojaških zmožnosti. Zdaj se pa razmene tako premenile, da Rusija na Poljskem potrebuje bolj dobrega administratorja, n-ego dobrega vojaka. — Komisija, ki se je posvetovala o reformah policije pod predsedništvom generala Orševskega, pomočnika ministra notranjih del, končala je svoje delo, in rezultat svojega delovanja objavila v zapisniku. Pritožuje se, da je policija demoralizovana in podkupljiva, da bolj gleda na lasten dobiček, nego na državno korist.

Angleški vladi ve z obljbami, da hoče poslati vojne pomoči v Suakin, ni posrečilo pomiriti javno mnenje. Vidi se povsod prenalo priprav, in zato se ne verjame vladnim obljbam. "Times" jasno hudo napadajo zaradi tega vlado. Sploh vsi angleški časopisi zahtevajo, da Anglija energično posegne v sudanske zadeve. Ako Gladstone ne popusti sedanje popustljive politike, se bode težko obdržal na vladnem krmilu.

Kakor se poroča iz Suakima egipčanskej vladje prosil je poveljnik v Sinkatu brzjavno pomoči, ker je tamošnja posadka v velikej stiski. Morala bode glada poginiti, ako od katere strani ne pride pomoč. Prodreti iz mesta pa tudi ni mogoče, ker bi mnogoštevilni sovražniki potem gotovo vse poklali. Iz Suakima pa tja mi moč poslati pomoči, ker se vojaki odpovedujejo pokorčini. — Egiptovka vladje je sklenila v Suakinu odposlati nekatere angleške častnike, da iz tamošnjih zamorskih vojakov sestavijo bataljon, kakih 600 mož broječ, ki bode vzajemno z angleškimi pomorskimi vojaki imeli braniti to mesto kar je naloga angleškega generala Hewetta, kateremu je dana tam vrhovna vojaška in civilna oblast.

Kakor se poroča iz Kajire je Gordon še živ in je na potu po suhem mej Korosko in Abu-Hamedom. Kakor se sodi priti mora danes ali jutri v Abu-Hamed. Zanesljivih poročil v njem pa ni pričakovati, dokler ne pride v Berber. Kupci, ki so prišli v Korosko poročajo, da so ga srečali štiri dni hoda od Koroske.

srednje velikosti, širokih pleč in tenek čez pas. Njegovi gosti rudeči lasje bili so svitlejši, kakor njegov zagoreli obraz, in bili so pravo nasprotje njegovim temom obrvim in černim trepalnicam. Njegova brada bila je kratka in repka in temnejša kakor lasje.

Bil je jasan poleten dan, pa knezu se je po petletnem bivanji v Litvi zdel še svitlejši. Zdelo se mu je, da iz polj in gozdov diše Rusija.

Brez hinavščine in zvijače ljubil je Nikita Romanovič mladega Ivana. Trdno je držal svojo prisojno, in nič ni omajalo njegove udanosti do carja. Dusi je njegovo srce že davno hrepeleno po domovini, pa, ko bi mu bilo prišlo povelje vrniti se v Litvo, ne da bi videl Moskvo in sorodnike, brez godrnjanja bil bi obrnil konja in s prejšnjo gorečnostjo podal se v nove bitve. Sicer pa ni samo on tako misil. Vsi Rusi ljubili so Ivana iz celega srca. Kazalo se je, da je z njegovim pravičnim vladanjem nastopil za Rusijo nov zlati vek, in menihi, pregleđavši letopise, neso našli nobenega carja podobnega Ivanu.

(dalje prih.)

Dopisi.

Iz Orehka 9. februarja. [Izv. dop.] Po prizadevanji nekaterih narodno-zavednih mož, se je ustanovilo tukaj toli zaželjeno bralno društvo. Prvi občni zbor, ki je bil 3. t. m. izvolil se jednoglasno g. Ed. Dolenc-a, veleposestnika predsednikom in njegovega brata g. Vil. Dolenc-a njega namestnikom. Gosp. Ed. Dolencu, znanemu narodnjaku, se imamo sploh zahvaliti, da je bilo mogoče osnovati bralno društvo, kajti on nam je brezplačno prepustil dve sobi in tudi prvo potrebitno opravo. Slava mu! Tukajšnje ljudstvo je zelo uneto za društvo in za branje sploh. Treba je tedaj le dobrega voditelja in ni se nam treba batiti, da bi društvo zaspalo. In smelo trdim, dokler imamo takega predsednika, kakor je gosp. Ed. Dolenc, se nam za obstanek društva ni batiti!

K mlademu društvu je pristopilo že precejšnje število udov, kar kaže, da je bila vstanovitev društva v našej vasi prava potreba. Od vseh pa, ki še k novemu društvu neso pristopili, in jim je mar za narodni napredek in omiko, pričakujemo, da postanejo kmalu udje našega društva. Pa tudi okoličane vabimo, naj naše novorojeno društvo z obilnim ustropom podpirajo. Podpirajmo drug družega v izolički in omiki naroda!

Od Savinje 8. februarja. [Izv. dop.] Cenjeni vaš list poroča je o svojem času, kako tam nekje blizu kranjsko-štajerske meje postopajo nekateri v okrajnem zastopu sedeči narodnjaki s tem, da protežirajo čisto nemškega, slovenščine popolnem nezmožnega uradnika samo zato, ker je v rodbinski zvezi z gospodom, pred katerim se — sodeč po neomahljive udanosti nekaterih pseudonarodnjakov — uklanjajo brezpogojno tisti, ki proti lastnemu prepričanju in proti volji večine okrajnih zastopnikov zagovarjajo našemu narodnemu programu protivna in pogubonosa načela. Rečeno je že, da so samo nekateri in sicer jako neznatna manjšina, ki stoji na strani mogočnega pokrovitelja, in ako je vaš dopisnik o svojem času izrazil upanje, da se bodo našli možje, ki bodo imeli pogum tudi proti volji g. načelnika zagovarjati pravice slovenskega ljudstva, se ni motil, kajti kakor se čuje, je nekoliko njih predložilo pismeni predlog, tikajoč se slovenskega uradovanja, načelninstvu, kjer sedaj leži in čaka svoje osode.

Vsak odkritosrčen rodoljub, kateremu narodnost ni prazna fraza ali sredstvo — da uprebim najmilejši izraz — do separatističnih načan, mora odobratiti postopanje za dejansko ravnopravnost vnetih mož, samo pri gospodu, od katerega bi se kaj tacega najmenj nadejali, ne najdejo milosti; kajti bil je baje jako zlovoden, ko je predlog prejel.

Jaz, ki poznam g. načelnika že dolgo vrsto let, ubjal sem se in mučil, da bi rešil to cudno uganko, in to tem bolj, ker spadam mej njegove osebne čestilce, ali zaman, celo njegovo postopanje je ali nagajivost ali pa — — —

Tudi tega ne umem, kako more on proti viti se opravičenim zahtevam gg. okrajnih zastopnikov s tem, da kljubuje in neče razpisati redne plenarne skupščine, ki bi imela b.ti že v teku preteklega meseca, držeč se menda prislovice: "Zeit gewonnen, Alles gewonnen". No, v tem slučaju se menda to pravilo ne bode obneslo.

Pa pustimo to, upajoč, da se s časom pojmi zjasnijo, naj se njegov nemški ljubljene v osenčju njegovega pokroviteljstva prav dobro počuti do smedenja pri Filipih, ter govorimo rajš resno besedo z gg. okrajnimi zastopniki. — Ne dajte se torej slepit in motiti, da bi od svojega prepričanja tudi samo za las odjenjali, terjajte to, kar nam po božjih v človeškej postavi gre, z vso eneržijo in pokažite, da neste samo mrtvo orodje v rokah nekaterih gospodov. Učete se od naših nasprotnikov, kateri povsod, kjer se jim posreči pridobiti še tako neznatno pozicijo, izbačnejo pri prvej priložnosti naš materni jezik iz urada, ne gledé na to, kaj poreče ljudstvo. Pri tem pa ne pozabite, da s tem, ako sankcionirate postopanje pokrovitelja, vzgojili si boste na lastnih prsih kato, katera bo pri prvej količkaj za nasprotno stranko ugodnej priliki obrnila svoje žrelo proti vam!

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Vodja g. Ribard Dolenc z veseljem pozdravlja po g. deželnem glavarju grofu Thurnu naznanjeno

enketo, želi pa, da bi se sklicali razen zastopnikov deželne vlade, deželnega odbora in glavnega odbora kmetijske družbe, tudi še drugi veščaki z dežele. Ni dvomiti, da bodo vsi pozvani faktorji izbrali prave može strokovnjake, a vendar morebiti nobeden njih ne bode dobro poznal raznovrstnih lokalnih razmer. Mnogo se je že nasvetovalo in odobrilo po takih enketah ter odkrilo nedostatkov, posebno kar se tiče plemenske živine. Poslali so na Notranjsko že dvojno pleme, ki ni bilo za rabo, pleme, za katero nemajo Notranjci piše, zaradi tega ni bilo niti za kupca, niti za mleko. Zaradi tega naj se pokličejo v enketo iz vseh krajev le kmetijski strokovnjaki, potem bodo imela posvetovanja kaj vspeha, drugače pa bodo sklepi jednostranski kakor so bili doslej. Podružnice naj se pozovejo, da volijo jednega ali več strokovnjakov v enketo, gotovo bodo prave može odpolale.

Gospod Zelen želi, da se pokličejo le živinorejci v enketo, čemur pa ugovarja vodja g. Dolečec, v enketo sme priti vsak v kmetijstvu izobražen mož. Prvi predlog g. Zele na se vzprejme.

Ko se prične razgovor v drugem predlogu g. Zele, opomni dr. Poklukar, da ako se tako nadaljuje, postal bode zbor nesklepen in vendar je še obravnavati nekaj predlogov podružnic. Vsi predlogi g. Zele naj se izroči centralnemu odboru, kateri jih bude razmotraval in potem o njih poročal deželnej enketi. Predlog dr. Poklukarja obvelja.

Odbornik g. Robič poroča nadalje o predlogih kmetijskih podružnic.

Mokronoška podružnica nasvetuje: Naj se v povzdigo živinoreje vpelje za Kranjsko jednak postava, kakor velja že za Štajersko in Moravsko. Gospod Robič opomni, da po izjavah gosp. deželnega glavarja grofa Thurna, razgovor v tem nasvetu pač lehko odpade, kar se zgodi.

Metliška podružnica nasvetuje:

1. Naj centralni odbor kmetijske družbe poskrbi družbenikom dobrih, zanesljivih semen po nizkej ceni.

Poročalec g. Robič opomni, da kmetijska družba ne more imeti zaloge za semena, pač pa bude priporočala podružnicam v ta namen zanesljive firme, kadar jo ta ali ona podružnica zato vpraša.

2. Ljubškim šolam naj razpošlje centralni odbor kmetijske družbe žlabtnih cepičev raznovrstnega sadja brezplačno.

Gosp. Robič poroča, da se bode to zgodilo, kadar se oglase, ljudske šole, seveda le v tolikerji, kolikor je cepičev na razpolaganje.

Zbor odobri potem vse nasvete centralnega odbora o predlogih kmetijskih podružnic po poročilu g. Robiča.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (K obedu) pri deželnem predsedniku baron Winklerji danes popoludne bilo je povabljenih 24 osob, me njimi podžupan g. Fortuna, kanoniki: Žamejec, Urbas, dr. Gogola, dr. pl. Pauker-Glanfeld, Jeran, deželni poslanec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, profesor Marn, deželne sodnije svetovalec Ludovik Rausnhar i. dr.

— (Minister poljedelstva) imenoval je g. E. Kramarja potovalnim učiteljem kmetijstva za Primorsko s sedežem pri c. kr. namestništvu v Trstu.

— (Umrli) je 8. t. m. na Dunaji baron Eduard Bach, česar smrt nas v toliko zanima, ker je bil pokojnik od 8. novembra 1865 do 18. aprila 1867 deželni načelnik, oziroma namestnik, v Kranjski, pozneje pa v Trstu in Primorskem.

— („Mir“) piše, da tudi Korošci z občinskim nadzornikom nekim pl. Rosthornom neso zadovoljni, ker ne zna slovenski in bode s slovenskimi delavci mogel govoriti in občevati le po tolmači.

— („Škrata“) izšla je včeraj oziroma danes 3. številka. Vsebina je dobro osoljena, podobe pa prav prikladne.

— (Prošnja.) Telovadno društvo „Sokol“ želi kupiti I. in II. del po Matici Slovenski izdane knjige „Nauk o telovadbi“. Ponudbe vzprejema društveni tajnik gosp. M. Armič v Narodnej Tiskarni.

— (Z Notranjskega) se nam piše, naj Čitalnicam in bralnim društvom naznamo, da so tombole pri veselicah prepovedane in da po Notranjskem že finančarji zaradi tega okoli letajo. — Kolikor nam znano, treba le tombolo pravočasno objaviti finančnej oblasti, potem nihče, niti finančarji nicesar ne morejo.

— (Turgenevlje slavnosti,) ki so jo osnula slovanska akademična društva na Dunaji pretekli petek zvečer, se nam piše, da je bila jako lepa in sijajna. V dvorani slavnostnej „Gartenbau-gesellschaft“ jo bilo zbranega ljudstva na stotine, največ se ve da, vnetega dijašta slovanskega. Prišlo je tudi mnogo državnih poslancev. Akademija je bila v vseh točkah izborna in dovršena. Z burno pohvalo so bili umetniki obsuti, tako gospica Bianca-Bianchi, Broulik, oba z dvorne opere, a tudi pianistinja gospa Stépáov. „Slovansko pevsko društvo“, katero tako vrlo vodi gospod Al. Buchta, sme tudi ta pot ponosno biti na svojo dičnost, na svoje uspehe; zlasti slavnostno himno, katere prelepe besede smo nedavno v našem listu priobčili, peli so dovršeno in vse hvale vredno. Za koncertom je prišel živahan komers, pri katerem so sicer bili govori prepovedani, a so se zato popevale slovanske narodne pesni s tem večjo navdušenostjo, spremljane od dobrega orkestra. Mnogo je tudi prispealo brzjavnih pozdravov. — Natančnejega poročila o tej, slovansko dijaštvu na Dunaji odlikujejoči slavnosti, še pričakujemo.

— („Slovanska Beseda“ na Dunaji,) središče družbenega življenja na Dunaji bivajočih Slovanov, je v preteklem letu štela 291 članov. Dohodkov je imela 5150 goldinarjev. Društvena knjižnica, ki kaže vrednosti 1000 gold., je obsegala 2255 del; Čitalnica je razpolagala 43 časopisov. Devetero predavanj, ki jih je društvo tekom leta priredilo, je bilo obiskano jako dobro. Poleg tega je npravila 8 izletov, 3 koncerete, 4 pevske in muzikalne večere in 7 plesnih zabav.

— (Mladata leta. Našej deci napisal Josip Gradačan. V Ljubljani. Ob pišečih troških natisnili J. Blaznika nasledniki 1884.) To je našega slovstva najnovejši proizvod. Kakor je razvidno iz napisov raznim poglavjem: Prihod kraljice. — Na domačem holmci in na visokej gori. — Na senu. — Pod smreko. — Ulnik. — Doma. — Na potu. — Vrh hruškovega drevesa.

— Kako se jazbecu kuri. — Kako je človeku pri senci, kadar prvič dihurja sreča. — Prosce. — Otroci in ptice — je v tej knjižici nabranih nekoliko pravljubko in s pravim občutkom načrtanih slik iz idilčnega življenja na kmetih, zlasti iz prevesele otroške dobe. Te slike kažejo precej talenta, dobrega opazovatelja in slikarja „en detail“, ki si je ohranil živo čut za naravino lepoto in blago srce za našo deco. Tisk je prav ličen, papir dober, jezik lep in gladek, le par izrazov n. pr. „konj firkue“ naj bi se premenilo. Mladini in prijateljem mladine bodo prav srčno pripomorena ta nežna knjižica, ki stane samo 20 kr. in se dobiva pri bukvovezi Bonači na Pojanski cesti št. 10. Po pošti prejemana stane 2 kr. več. Kdor si naroči 10 iztisov, mu ni treba plačati poštnine, za 20 izvodov dasta se dva za vrhovnja.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „Nabrežinska Čitalnica“ v prostorih g. Grudna due 17. februarja t. l. — Spored: 1. Prvosednikov pozdrav. 2. And. Hajdin: „Jadransko more“, moški zbor. 3. „Knezov sin“, deklamacija. 4. Kam. Mašek: „Pri zibeli“, čveterospev. 5. „Mutec“, veseloigra v 1 dajanji. 6. Gj. Eisenhut: „Na straži“, moški zbor. 7. Ples. — Pričetek ob 7. uri zvečer. — Ustopnina k besedi 20 novčičev; k plesu 1 gld. — Pri plesu, kakor mej besedo svira izvrsten češki kvintet pod osobnim vodstvom g. Peinelta. — K obilnej udeležbi uljudno vabi veselični odbor.

— (Popravek.) V 32. številki (od petka) našega lista bi moral zadnji stavek v polemiki proti Šukljeju stati tako-le: „Da se to v smislu slovenskega programa in državne ravnopravnosti odobrati ne more, je jasno!“ Beseda „odobravati“ je pa staveku in korektorju ušla, kar zelo moti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. februarja. Odsek o izjemnih naredbah končal je posvetovanje. Večina odsekova predлага, da se prva naredba vlade z ozirom na to, da je v zakonu utemeljena in ker je vlada dala izjavo, da se bode ta naredba upotrebljala le za udušenje anarhističnih izgredov, ter po doseženem smotru takoj děla ob veljavo, pripozna kot opravičena. Naredba, da se ustavijo porotna sodišča, vzame se na znanje.

London 11. februarja. „Daily News“ poročajo: Na Kandiji bruhičila je ustaja. Porta odpolsala je tjakaj 5000 mož.

Kajira 11. februarja. Gordon dospel je 8. t. m. v Abuhamed brez ovire. Prihoda v Berber pred 12. februarjem ni pričakovati. Govori se, da se je posrečilo Sinkat preskrbeti z živežem.

Razne vesti.

* (Tisočletnica) ustanovljeno ogerske države obhaja se bode po predlogu v ta namen izvoljene komisije 1. 1894.

* (V Rusiji) pripravlja se nova ekspedicija v polarne kraje. Na čelu je dr. medicina Bunze. Vlada nakazala je v ta namen za 1. 1884 10.000 za 1. 1885 pa 5000 rublev.

* (Ruski Kurjer) poroča, da so inženirji pri zadnjem raziskovanju v Altajskem gorovju našli velikanske sklade litija (Lithium), da ga bode dovolj na stotino let. Ta dragocena kovina se ne nahaja nikjer drugej na svetu.

* (Srečen natakar.) Neka osemindvjetletna angleška miss, katera ima 7 milijonov mark premoženja in stanuje v jednem največjih hotelov v Milanu se je, kakor poročajo laški listi, zaljubila v jednoindvjetletnega natakarja, česar oče je ubogorokodelec in živi blizu Turina. Gospica se hoče poročiti z njim. Mati njena z začetka ni hotela nič vedeti o tem; ker je pa gospica polnoletna, se je pa udala, ko ni mogla zavirati, in podala se je v Milan, da spozna svojega bodočega zeta.

Narodno-gospodarske stvari.

Koliko nekatere krave raznih plemen molzejo.

Naši kmetje redjo govejo živino posebno krave ali zaradi mleka za domače potrebe, ali zaradi mesa, ali zaradi vprege in slednjem tudi in sicer ne najmanj zaradi gnoja v vinograde, na njive in senožeti. Vendar pa je dobavljanje mleka in vseh mlečnih izdelkov kakor putra, masla in raznih sirskih sort ona stran reje goveje živine, na katero se pri naših kmetih še vse premalo porajta, ona je studenec, iz katerega bi po naših krajih se še dalo marsikateri dohodek za naše kmete dobiti, ko bi se gledalo, da se mleko, mlečni izdelki v bližnja mesta sprečavajo.

Res je, da marsikaterega kmeta odstraši od reje goveje živine ni kaša volov, krav in teet. Ali mleko ima vedno svojo ceno in umno mlekarstvo ima svojo dobrek obetajoto prihodnost. Zato mora pameten kmetovalec ravno na to betvo gospodarstva vso svojo pozornost obračati. Da se pa iz mlekarstva tudi toliko dobička in zasluga, pridobi kolikor ga je pri danih razmerah največ mogoče, mora kmet pa tudi gledati, da si priskrbi krave, katere so dobre mlekarice. Seveda se morajo pa potem take živali tudi primerno krmiti in postreči.

Večja ali manjša mlečnost raznih krav je deloma ali lastnostij raznih govejih plemen zavisna. Kakor je znano je veliko plemen goveje živine, izmed katerih nekatera zopet boljše krave mlekarice dajejo, kakor pa druga plemenoma. Takim plemenom so tedaj po pravici nadeli ime „mlečna plemenoma.“ Plemenska lastnost je mlečnost še le postala, ko so se za reje le take krave izbirati in puščati začele, katere so se po posebno obilni mlečnosti odlikovale in da so se take dobre mlekarice že od mladih nog namenu primerno redile in postregle. Drže se tega načela so živinorejci dosegli, da je obilna mlečnost tega ali onega plemena potem postala plemenska lastnost tako rekoč glavni značaj ravno tega plemena.

Gotovo bode tedaj naše čitatelje zanimalo tu izvedeti, koliko mleka krave raznih plemen v določenem času dajejo. Določeni čas je tu leta dñi: Holandeška krava je dala v 1 letu . 3000 litrov Oldenburžanka 2800 " Krava Švicaškega plemena 2600 " Welserthalska 2990 " Montavnska 2990 " Breitenburžanka 2990 " Ayrshire-krava 2900 " Anglerka 2400 " Simmenthalška 2300 " Shortkorn (Durham) 2200 " Miesbachska 2200 " Krava iz Švabskega Limpurga 2100 " Pongavksa 2000 " Muricodolska 1900 " Ausbach-Triesdorfska 1900 " Ogrska sivka 800 "

Leta 1856 so na Saksonskem mleko od raznih krav merili in so našli te-le mere: Poprek je daala 1 krava od 55 krav holandeškega plemena 3169 litrov Od 58 Oldenburžank 1 krava 3309 " Od 300 Algajskih krav 1 krava 3098 " Od 28 domačih krav 1 krava 2749 "

Da si je tudi obilna mlečnost plemenska lastnost, pa zopet iz tega ne smemo sklepati, da bi bile vse krave jednega in istega plemena jednakobroke mlekarice. Nahajajo se namreč v vsakem plemenu boljše in slabjše mlekarice. Pri tako imenovanih mlečnih plemenih se nabajajo navadno dobre mlekarice, međ tem ko druga plemenoma le izjemoma dobre mlekarice poročajo. Po pravici so torej postavili načelo in previlo, da je obilna mlečnost v prvi vrsti zavisna od pojedinstva, t. j. od posebnih

lastnosti posameznega živinčeta in da je pri izbiranju dobrih mlekaric v prvej vrsti na posamezne krave pred vsem drugim gledati.

Največ na leto se je namolzlo, kar je do zdaj znan, od neke krave brez pobliže znanega plemena na grajsčini Heinrichsberg v Devinskom okraju na Prusku. Ta krava je dala od 15. oktobra 1844 do 14. oktobra 1845 sovsem 8476 litrov mleka ali poprek na dan 23 litrov. Podobno veliko molzla je krava, ki je svoje dni bila znana pod imenom "črna Jetka". Ta krava je bila sileškega deželskega plemena in je na rastavi leta 1863 v Hamburgu, oči vseh izvedencev na se obračala. Njeni lastnik je bil grof Pinto-Mettkau, in ta je trdil, da je krava v letu dni namolzla 8019 litrov tedaj v mlečni dobi po 27 litrov na dan. Da je to pa tudi bila resnica, o tem so se verjetno možje po skušnjah prepričali tako, da se je krava priča njih pomolzla. Urednik W. Janke v Vratislavu je 12. junija 1863 dnevno dojbo na 37·2 litrov kot resnično zaznamoval. Krava je imela takrat 27. februarja 1863 tele, je bila toraj 104 dni že mlečna. Ko so jo 8. julija v Hamburg na razstavo pripeljali, je dnevna dojba vsled pota na 23 do 24 litrov se znižala, kmalu pa je zopet na 34 do 35 litrov poskočila.

Ko so 11. maja 1866 v Reichenbachu na Šleskem razne krave skušali, katera bi imela več mleka, je bila jedna črnomarogasta krava Amsterdamskega plemena, ki je 31 dni poprej tele imela, za najboljšo mlekarico spoznana. Po trikratni molži so od nje namolzli 33 litrov na dan. Poprek bi morala dobra mlekarica na dan 6–7 litrov mleka dajati, tako da je letno mleko pet do šestkrat toliko težko, kolikor ima dotična krava žive teže.

Razun plemena in pa pojedinstva mlečnih krav je pa še mnogo drugih uplivov, ki delujejo na več ali manjšo mlečno obilnost pri raznih kravah.

"Slo v. Gosp."

Tuji:

dne 9. februarja.

Pri Slovu: Zimer z Dunaja. — Krasehl iz Grada. — Grilluetzer z Dunaja.

Pri Malli: Regali z Dunaja. — Leban iz Trsta.

— Freitag z Dunaja

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	737·92 mm.	+ 1·2° C	sl. zah. z. jz.	obl. obl. obl.	0·00 mm. dežja.
9.	2. pop.	736·98 mm.	+ 7·2° C	sl. jz.		
9.	9. zveter	737·15 mm.	+ 5·9° C	sl. jz.		
10. febr.	7. zjutraj	737·97 mm.	— 1·2° C	sl. vzh. sl. vzh.	jas. jas.	0·00 mm.
	2. pop.	737·84 mm.	+ 8·8° C	sl. vzh.		
	9. zveter	748·84 mm.	+ 2·4° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura obeh dñih + 4·8° in + 3·3°, za 5·2° in 3·7° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. februarja t. l.

		gld.	kr.
Pšenica, hektoliter		8	12
Rež,		5	85
Ječmen		5	20
Oves,		3	25
Ajda,		5	51
Proso,		4	87
Koruzna,		5	60
Leča		9	—
Grah		9	—
Fizol		10	—
Krompir, 100 kilogramov		3	13
Maslo, kilogram		—	94
Mast,		—	86
Speh frišen		—	60
" povojen,		—	72
Surovo maslo,		—	85
Jaica, jedno		—	2
Mleko, liter		—	8
Goveje meso, kilogram		—	62
Telecie		—	70
Svinjsko		—	64
Kostuhovo		—	40
Kokoš		—	60
Golob		—	18
Seno, 100 kilogramov		2	23
Slama,		1	96
Diva ūda, 4 kv. metre		7	—
mehka,		4	50

Dunajska borza

dne 11. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79	gld.	80	kr.
Srebrna renta	80		45	"
Zlata renta	101		35	"
5% marzna renta	94		90	"
Akcije narodne banke	813		—	"
Kreditne akcije	308		90	"
London	121		40	"
Srebro	—		—	"
Napol.	9		61	"
C. kr. cekini	5		70	"
Nemške marke	59		25	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	123	"
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	172	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101		45	"
Ogrska zlata renta 6%	121		80	"
" papirna renta 5%	90		25	"
" papirna renta 5%	87		75	"

Izdajatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

5% štajerske zemljišč. od. vez. oblig.	104	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	120	"	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	105	"	80	"
Kreditne srečke	100	gld.	173	"
Kudolfove srečke	10	"	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	115	"
Tramway-društ. velj.	170	gld. a. v.	227	"
			75	"

Zahvala.

Srčno se zahvaljujemo vsem, kateri so našemu umrlemu in nepozabljivemu očetu

Antonu Ropas-u,

dne 6. t. m. zadnjo čast izkazali. Posebno hvalo pa izrekamo gg. učiteljem Franu Šornu in Andreju Pavliču, ki sta umrlega z vso šolsko mladino do groba spremila.

V Št. Jurji pod Tabrom, 9. februarja 1884.

(103)

Žalujoci sinovi:

Martin, Pavel in Lavoslav Ropas.

Vajenega koncipijenta

z legalno prakso vzprejme takoj

dr. Gregorič,

(104—1)

odvetnik v Ptuj.

Št. 2105.

(102—1)

Razglas.

Opirajo se na § 34 provizoričnega občinskega reda za mesto Ljubljana, magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za dopolnilno volitev mestnega zastopa, ki se ima letos vršiti, **od dne 10. februarja do vstetega dne 8. marca t. l.** v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno preglevanje.

Ugovori zoper te imenike, bodi si, da je vanje vpisan kdo za volitev neopravičen, ali da je izpuščen kdo, ki ima volitveno pravico, ali pa da kdo ni v pravem razredu vpisan, morsko vložiti se nsipoznejne do zadnjega gori določenega dne, t. j. **do dne 8. marca t. l.**

Ta razglas se hišnim posestnikom, da svoje za volitev opravičene stranke nanj opomnijo, naznanje daje.

Mestui magistrat v Ljubljani,

v 6. dan februarja 1884.

Za župana: Perona.

3000

2 (788—14)

ostankov prepróg (po 10–12 metrov) pošilja po poštnem povzetju — ostanek po 3 gld. 80 kr.

L. Storch, tovarnik v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadol, se more zameniti.

Izumil!!!

Po neutrudljivih študijah se je dru. pl. Ben- den-u posrečilo napraviti

pomado za lase,

o katerej se po vsej pravici trditi sme, da za- dostuje svojemu namenu. Po tej pomadi v kratkem času zrastejo gosti lasje in brada, terje tudi dober pripomoček proti izpadanju las. Izumitelj jamči za gotov uspeh.

Cena lončku 2 gld.

Pristna se dobiva proti predpohitljivi zneski pri izumitelji samem, dru. pl. Bendenu, Prag, Salmgasse 7. (56—7)

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
slovensko-nemške in nemške.

„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nizkej ceni

Prodaja hiše.

V Šmartnem pri Litiji se iz proste roke proda hiša št. 23, stoječa na dobrem kraju, prav tik cerkve, pripravna za vsako kupčijo, v katerej je zdaj pri teh cemantarija. V prvem nadstropji so 3 sobe in vse, kar k njim pripada. S hišo se proda še jedno gospodarsko poslopje, njiva, travnik in del gozda. Več se zvē pri lastniku F. K. (101—1)

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po 4 1/4 kg. netto, poštnine prostoz zavitem kom vred nemudoma po poštem povzetji.

5 kg. av. v. gld.
Mocca, pristno arabska, plemenita " " " 6.30
Menado, izvrstnega okusa " " " 5.40
Perl-Ceylon, kako fina in mila " " " 5.40
Melange (zmes), posebno priporočati " " " 5.30
Ceylon Plantation, kako slastna " " " 5.—
Java, zlatorumen, kako fina " " " 4.70
Cuba, modrozelena, brilantna " " " 4.70
Afrik. Mocca, fina in zdatna " " " 3.90
Santos